

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quo consilio cœperit verbum Dei prædicare. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT VIII.

*Quòd consilio religiosorum cœpit verbum Dei
prædicare.*

CUmque deuotus ac studiosus magister, virtutum proficeret incrementis; & mundus tanto magis ei vilesceret, quanto Christus ipsi plus dulcescebat, Deo disponente, cum tempus fructificandi iam instaret, consilium fuit prudentum virorum ac religiosorum fratrum, vt lucerna ardens & lucens super candelabrum poneretur, quatenus omnibus, qui in domo Dei sunt, luceret, ac per vocem prædicationis, & per sanctæ conuersationis exemplum, accenderet corda peccatorum. Fuisse bonum quod vir magnæ facultatis, Deo & sibi continuè vacasset in solitudine claustrali, sed maius bonum & altior laus Dei exinde sperabatur; quod magister ad prædicandum idoneus, & ad ferendum onus ordinis minus validus, pluribus proficeret animabus verbum vitæ palam prædicando; qui viam humilitatis didicit incedere terrena omnia aspernando, vt sic Christo lucrè maximum ferret, & multos secum ad æternum perduceret regnum; tanto gloriosior vtique in futuro, quanto feruentius laboraret pro animarum salute in præsentia.

2. Tribus autem annis lectioni & orationi vacauit, antequam prædicare inciperet. Actensus est ergo præco fidelis spiritualibus armis, & scripturarum documentis, ad euangelizandum verbum Dei in ciuitatibus & villis, coram clericis & laicis ac religiosis multis audientibus, viris & mulieribus, parulis & magnis, doctis pariter & indoctis, magnatibus, scabinis, consulis, seruis ac liberis, diuitibus, pauperibus, indigenis, & peregrinis. Cumque tuba salutari intonatet, nec quicquam necessariæ salutis audientium auribus subtraheret; sed omne consilium Dei, secundum statum & conditiones personarum sexus & ætatis, publice annunciaret, commota sunt corda plurimorum à facie formidinis Domini, & à ventura ira iudicij extremi & ignis extremi. Posuit quippe securim, secundum beati Ioannis Baptistæ sententiam, ad radicem arboris; vt districtum iudicem omnes timerent, peccare desinerent, ac dignos pœnitentiæ fructus agerent, orationibus, eleemosynis, & ieiunijs insistendo, faciem pij conditoris præuenirent atque placarent. Et multi audientes sermonem eius, compuncti sunt; & accedentes ad eum, consilio eius se subdiderunt, omnè vanitatē seculi abijcientes. Quidam etiã in castimoniam emulatione virgines permanferunt, nonnulli continentiam vouentes, plures secum in Dei seruitio congregarunt;

3. Sed

3. Sed quoniam probitas bonorum, inuidiã patitur malorũ; contradixerunt ei frequenter homines mente corrupti, amatores mundi, & deliciarum sectatores; viam veritatis odientes, & omnibus bonis aduersantes. Isti viro Dei secretò detrahebãt, & quandoque apertis latratibus contra eum turbationem suscitabant: quia eorum vitia & scelera acriter arguebat. Sed (quod nequius est) quidam prælati & sacerdotes, neenõ religiosi circumuagantes, indignè ferebant tanti viri doctrinam, & iustitiæ zelum in desertores sacræ legis: idcirco famam eius denigrare, & animi constantiam debellare conabantur. De quibus & ipse in quadam epistola ita scribit: Multi me circumstant latratus, qui exardescunt sicut ignis in spinis, sed nõ comparent. Vnde amator Christi & zelator animarum, nec minis aduersantiũ turbabatur, nec vituperiis exprobrantiũ irritabatur. Fundatus enim erat supra firmam petram, quia non quæsiuit mundi gloriã, nec veritus est pati pro Christo cõtumeliã: quinimo paratus erat, pro veritate & Euangelio Dei, corpus tradere & animam, ad Dei gloriã promouendam & vbilibet dilatandam. Benedictus itaque Deus, qui talem nobis prædicatorem suscitauit, & ad prædicandum transmisit; per quem nobis in hac infima terra refulsit lux vitæ cælestis.

CAPVT IX.

De laboribus & patientia eius inter aduersarios.

1. Longum est enarrare labores, quos pertulit in prædicando; conflictus, quos habuit cõtra subuersores fidei in disputando: exhortationes, quas peregit: deuotos fratres & sorores in sancto proposito cõfirmando. Et hæc latissimè in epistolis eius patent, quas diuersis personis pro consolatione destinauit. Ait namque in epistola quadam, ad Sacerdotes in Amsterdamo sibi multum familiares: Non terreamini charissimi, si famam aueritis de Campensibus contra me. Omnia succedunt, vt spero, sicut Deus vult. Et mirabiliter augetur Ecclesia in Campis, Deo altissimo laus & gloria. Ardeat charitas intra nos, non lente, sed vehementer. Despiciamus ista stercore: simus in laudem conditoris, vt exëplaria Altissimi. Sentiens proinde multos ecclesiarũ prælatos sibi aduersari, & prædicationem suam inimica æmulatione impediri, ac callido edicto interdici; cëssit humiliter furori & liuori, nolens in populo tumultũ contra clerũ agitare. Dixitque ad plebem, quæ indignè ferebat inhibitionem talẽ conflictam; Prælati nostri sunt, & volumus, prout decet & tenemur, eorum edictis obedire. Non enim quærimus aliquẽ lædere, nec scandalum suscitare. Dominus bene nouit suos, quos elegit ab